

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
str. Gr. Alexandrescu Nr. 1
Telefon: 10-483

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual. In
județ: 120 lei anual, 500 lei
pt. întreprinderile mijlocii
1000 lei anual pt. marile
întreprinderi

NEGUSTORII...

Nuvelă negustorească de **

— Nu se mai poate trăi în felul acesta! Când ai bani pentru masă, n'ai pentru chirie și invers. Până acum a fost vară, mai mâncai fructe și alte alimente estive; iar ziua o petreceai prin parcuri ca să vii acasă numai seara și să pleci în zori zilei pentru a nu da ochi cu proprietăreașă la care dădorezi chiria pe două luni.

— De dragă, „așea-i viața” la început neagră, însă cu cât rezizi mai mult necazurilor ei, cu atât succesul care odată și odată va veni, va fi mai strălucit.

— Prostii... Succesul nu vine niciodată, trebuie să alergi după el să-l prinzi! Nu să stai tolănit în pat ziua întreagă, să-ți împiezi capul cu toți felii de romane care îți anesteziază energia și puterea de muncă, lășându-ți imaginația să te transporte în lumea visurilor unde te simți fericit cu toată mizeria în care trăiești. Vezi tu, eu cred că această lume îți face pe poezi să se bălăcească în dezordine și sărăcie.

— Iar începi! dar bine, ce vrei să faci? Să mă angajezi confosist într'un Minister, unde pentru trei milioane Lei pe lună să mă tuberculizez, abrutizez și te rog să mă crezi că decât să stau tot cu spinarea încovoiată în fața tuturor parvențiilor deșefi, mai bine în zdrențele mele cu iluzia ferii.

Aceste discuții nu erau rare în camera dela mansarda casei din Str. Popa Soare No. 13, locuită de Ionel Monțea licențiat în științele economice. Un tânăr pe care nici FUCEL 26 de ani împliniți și nici cei patru ani de pribegie prin aproape toate țările Europei nu l-au putut calvința că „nu tot ce zboară se mănâncă” și care pentru moment deșinea slujba de subșef de birou la Ministerul Finanțelor, și prietenul său Aurel Nicoară student în anul al II-lea la Academia Comercială, o ține dintre acele ce să hrănesc mai mult cu iluzii. Ajuns din greșeală la izvorul științelor pozitive, a căror apă o înconjura de câte ori putea. Iar în mansarda ce locuia, ușe lângă tratatele economice franceze și germane ale lui Ionel Monțea, în loc de cursuri similare găsisă numai poezii, romane, Eminescu, Șopenhauer, Schiller și alții.

Cu toate că Monțea își bătea joc de Nicoară, care visa ceasuri înregi cu o carte de Eminescu în mână, în realitate el visa trăind din buză planurilor de mari afaceri comerciale pe care nu le va realiza niciodată. Planuri pe care le conșpea la birou în toată grandoarea

lor, bineînțeles fără să se gândească cătuș de puțin la piedecile ce se ivesc la fiecare pas.

Odată cu venirea primăverii, anotimpul în care totul îți se pare insuflețit; puterile îți cresc la mirosul parfumului natural al florilor ce se ridică vesele după un an de somnolență. Planurile cele mai imposibile îți se par îeacuri. Monțea nu se lăsă mai pre jos. De data aceasta veni acasă cu un nou plan de căpătuielă însă și cu convingerea fermă de a l pune în aplicație.

— Mă Aurel! dă-o dracului de treabă; n'om fi noi mai proști decât toți jidanii aștea care fac milioane. Căci har Domnului; eu sunt licențiat al Academiei Comerciale din Paris, tu unul din cei mai buni studenți ai Academiei Comerciale din București.

— Da, ai dreptate! zice Nicoară; ironic, numai prin comerț poți ajunge la o situație materială îmbelșugată. Dar pentru această nu îți trebuie licențe în Academi și fleacuri de astea, cari s'au inventat pentru aceia cari au trecut prin aceste instituții de cultură fără să se lipească cultura de ei ca nuca de

perete și ca să aibă și ei o probă la mână, căci prin ei își fac impresia că nici nu ar ști că există astfel de instituții; ci aici ai nevoie de simț practic, spirit de inițiativă și curaj. Noi cum suntem născuți poeți nebuni.

... — Tu îi fi poet, dar eu nu sunt!

— Nu, tu ești nebun și atunci suntem compleci.

— Bine după ce îți spune planul meu și l-om realiza atunci vedem noi cine-i nebun. Ascultă acum aici și apoi vorbește.

— Te ascult că și așea nu am ceva mai bun de făcut.

— Ei, mai lasă glumele! cu tine nu poate vorbi omul două vorbe seriose.

— A! vrei să vorbești serios? apoi de ce nu spui drăguțule?

— Vrei să mă ascuți sau nu?

— Sunt numai urechi.

— Uite ce m'am gândit: cel mai bun comerț și rentabil ar fi cel cu ouă. Și am putea să-l facem și noi foarte ușor. Planul după care am începe ar fi următorul:

(Va urma).

Intrebare și răspuns

La o masă de familie cu lume aleasă un domn se plecă la urechea vecinului și întrebă:

— Domnule ați putea să-mi spuneți cine e vaca aia de lângă stăpânul casei?

— Este mama vișelului cu care vorbești, boue!

Pe gratis

Doamna se întâlnește cu fosta ei servitoare:

Ei Marioaro, cum o duci? Ai găsit un loc mai bun? Câștigi mai mult?

— Apoi s'aru'mâna conșă acumă muncesc pe deșeaba..

— Cum eșă;

— Păi is maritată..

Ce e sănătatea

Un medic obișnuiește să spună;

— Sănătatea este o stare provizorie, care nu prevestește nimic bun.

Socoteală

O doamnă, despre o cunoștință care chaltuește mult:

— Spune că n'ar putea trăi fără cinci sute de mii lei pe an.

— Asta face doi amanși a câte un sfert de milion sau... cinci sute a câte o mie..

Ce așteaptă

Unul dintre cei mai curajoși soși ai Aradului, a ars mai serile trecute un chef monstru în cinstea lui șiu căru mare eveniment internațional. La chef omul nostru a fost tare viteaz și a risipit bancnotele de 500 lei cu ambele mâini. Acasă a ajuns abia a doua zi spre amiază, când un anumit geoz provenit dela un lichid tare „băubil” a început să se evaporeze de sub pseudo chelidale. Așa fiind și-a cam dat seama — dintr'un anumit unghiu al conștinței — de cele ce se petrec. Ajuns acasă, omul nostru s'a oprit în antreu și s'a uitat odată în jurul său. Ce l-o fi trecut prin cap nu știu, dar deodată a pus mâna pe-o umbrelă, a deschis-o și s'a așezat pe un scaun, țesapăn ca busturile din fața Palatului Cultural.

În această poziție, nemuritoare și rece a fost găsit de soșia sa pe la amiază când s'a întors cu odrasla de pe corso.

Doamna, înmărmurită de postura statură și pacifică a soșului umbrat de umbrelă, l-a întreat pe jumătate furioasă, pe jumătate îngrijorată:

— Da pe tine ce te-a apucat de stai cu umbrela deschisă în casă?

— Să vezi, dragă, — replică între două sughituri soșul — aștept să treacă.. furtuna!

Gila Iuân Nojiță sicire...

Iacă mă frașilor iară o vint vrema să vă scriu. Și vă scriu mă frașilor da nu vi să cagle că niși anu nu vași gh'ngit să nle trâmiceși căta aboliment

gi Pașci o căta ouă roșil o tarle mnel să nle mal îndulșim și noi o fîră viaja. Dapu nul bai că tă pă rând își pica voi pă brânca me. Amu gi voiu ca gi voi că și mal mulț oști fost duși da mi gi nanile șiele mulce și șicesc Băravu nost și când nu sânceși voi pacasă voi carie sor gângit numa la lele și la drăguș lor cășcigași amn mai pă urmă și pă carle nu tor mal vije cât gi ala la muscă. Dapu iară zic că nul baiu că și lele or pica pă brânca me. Da mai tarle mi gi Nojițoala așe/a a me carie gi vo trî luni nu mai cântă gin pană că nam mal primit niși o carce gila ie. Că mă nărvăisăm și io ca la fiecare Pașci și Crășiuu sâam trâmă o carce cu Cristos o înviet și cu sărbători gi șiele faine. Amu mo lăsat și ie. Dapu iară zic că nul bai că moi găsi io vo tarle slujnică gaișia pân Aradu alesta că mulțam Doamne is gâtule gi duminica nu închept gi ele pă corso și fi mal marie miheza când lile vezi cum să p'șigă cu feșiori la rând și căceodată să mal plesnesc cu palma păstă pre șinstiile lor obrază gin space gi numa tund. Nu șciu io șe o zișle Nojițoala când o auzi gi triaba asta da poace că nu zișle nimica că doară șo fi găsit și te pa tarie unu cu care să se bucure și să să veselească atât în cer cât și pre pământ. Iacă io nam bai da nu șciu cum so veseli directorul gila Curtiși ge amu nănce că dară io luat numile lui și lo dus mal amu o cătăva vreme gi niși amu nu șciu dacă o vint o ba napol. Iacă și alesta o tât stat pași păla noi și tumna amu o trebî săl lele numile lui și săl ducă acio ginge o vint. Dapu iară zic io că nul bai că dară tât uomu așe doarme după cum își așcerne. Și io tarie bine șciu durmi că dară lom așcern patu cum imi plașie mie șim aleg strujacul cariei mal faină și mal moalle. Dapu iară zic că nul bai că țecare fașie așe după cum poace și după cum li ojută pucerile pă carle l leo dat Dumnezeo și Statu.

Numa on lucru io tât îi spun aș că pă cariei prină că nuși plăceșce abolimentu îi duc la Arad să nle bacem în parce. Agică io să dau și lel să rebge cât o puce. Și primu șiel gintălu o fi directoru gila ț-coala gin Cereci, unu Moga, ca să fie p'ldă la tăși șelalași. Da asta nu tumna amu numa o fîră mal incio când mă duc pă la Sântana și Comnăș ca să mal aduc abolimentile gi pă la uoamini. Că dară am mal văzut io oamni carle să nu poată plăci amu glioc dar ca Moga alesta batăl toaca o mal văzut că lel nu poace plăci amu gi nu șciu câți ani. Domnu director o tât zis că nul mal trâmice foala și l da la țiscardș da io tât am zis că să lo mal trâmiceș să vigem cât îi ge groasă pclelea gi pă obrazu lui. Amu văd și io că lel nare pclele așe că vijeți că dară am gireptace să scriu și scriu.

Și vă întreb io pă voi dacă voi nu ați fi făcut tât așe. Ba io cred că voi lași fi băgat sub roacile șiele groasă gila automobilele ge țărhat șe or tras Miercuri la amnăzăzi tunurile șiele marl carle or

(Continuare în pag. III-a)

Beregsău

Dedicație:

Uneia care face multă gură și puțină ispravă.
Ați plecat cu toți de-aicea
Buni la inimă și activi,

...unui amic știe el care-i place forate mult - de un timp - să cânte „Măria neică Marie” și „Floare de pe Bărăgan”.

Săvârșin

- Un inspectar dela noi se zice că azi mâine va ajunge „grof”.
- Pleivanoșul catolic nu mai vrea să stea de vorbă cu credincioasele lui.

- Șandor va cumpăra o mașină de cârnați, pe banii ce i-a câștigat la cărți.
- Albu cel mic zis „Vais” va începe plimbările de plăcere cu mașina.

Șetin

Sfintele Sărbători ale Invierii Domnului au fost împănate pe ici colo... cu humor adevărat.
- Un dascăl firav, cu gânduri la mândre cu opreg, fiind și dansul concentrat, a apărut pe un pod intr'o ținută supra originală.

Brad

Se vorbește că două doamne sunt văzute zilnic la „Viața Nouă”.
Se mai spune că nu beau nimic în afară de un litru de lăchior.

Ține minte trei cuvinte: „Bravo!” merge înainte!

Igrăș

De câțiva timp la noi s'a instalat un dentist. De lucrul acesta nu se bucură bărbajii pentru că nu le mai merg muerile cu „porunca”.

Guravăii

Frumusețea nevestelor dela noi e tare lubitoare de dansuri, astfel că e prezentă la toate horele și „uspețele” din sat.
Dar acum de curând era s'o pățească: îi lunecase ce nu se spune până mai jos de genunchi și gata gata era s'o piardă.

Hălmagiu

Mândruța cea curtatată, a primit nu de mult, dela cel ce urma să-i fie logodnic, un radio drept cadou.
N'a trecut însă mult și „cavaleru” se trezi cu aparatul înapoi la Brad.

Curiozitate

- Tăticule ași vrea să te întreb ceva?
- Ce anume?
- Viespea înjeapă?
- Înjeapă.

O fi uitat?

Ziarele engleze publică următoarea telegramă senzațională primită din Palestina:
„Englezii și americanii din Ierusalim, au organizat un concurs de golf sub auspiciile clubului „Sodoma și Gomora”.

Anecdota sovietică

Intr'un orașel patriarhal și plin de gropi din Rusia Sovietică, orașel udat în parte de apele Volgel, un monarchist, un comunist și un perclunat, stăteau de vorbă între ei, la o cârciumă, cu câte un păhărel cu vutcă dinainte.
- Eu, spuse monarchistul, după ce trase pe gât o dușcă zdravănă de vutcă, eu aș fine mult să flu îngropat lângă „tătucu” (fostul Ţar).

- Eu, dragil mei tovarași, zise comunistul, scoțând din buzunarul surtucului o batistă roșie ca buzele nevestei mele și ștergându-se cu ea pe mustăți, eu aș vra să flu înmormănsat lângă tovarășul Lenin.

Explicație

- Aerul e bun în ținutul ăsta?
- Oho! minunat; eu de pildă când am venit, nu mă țineam pe picioare, la te uită la mine, acum.

Bancuri

- Mămicó, îl iubesc pe bunțul meu așa de mult încât când vouă fi mare mă volu mărita cu el.
- Cum se poate, Lillico, vrei să te măriți cu tatăl meul?

După?

Nunță la Ofițerul Stării Civile. Se căsătorește după lungi tergiversări, inginerul F. cu o blondă și grăsuță doamnă, în a cărei companie e, într'adevăr cam de multă vreme.

Citește'n locul meu

Unul dintre cei mai proaspeți proprietari de automobile - plătită rata la, celelalte urmând să se'ncaseze prin execuție! - zilele trecute, fiind în birou, de mult lucru ce-avea, citea un roman polișist.

Caracterizare modernă

Junele nu se poate nega, se cam bălbăie. Zilele acestea i-a dat inima brânci să facă o declarație de amor.

La patinaj

Frumoasa domnișoară Icsulescu participă la un concurs de patinaj și schizează pe gheață un minunat 3. Nu se mulțumește cu atât însă, ci, făcând un viraj îndrăzneț, prefăce acest 3 într'un 8.

AVIZ

S'a pierdut 2, chitanțiere ale incasatorului revistei „Hotarul” cu filele libere dela No. 788-800, și al doilea cu filele libere dela No. 1080-1100 cari se declară de nule.

Ce-l lipsește

Între doi sofi s'a stabilit o deplină înțelegere privitoare la întrebunțarea timpului liber și a nopților. Bine înțeles treaba asta s'a făcut după multe tratative duse cu multă străduință de soful interesat.

Soțul intră în cameră. Stă un moment nedumerit, se uită la soția sa care-l privea liniștită, apoi după un moment începe să caute. În du-lap, pe sub scaune, pe după oglindă, prin baie, pe sub pat, sub saltele, pe dulapuri, etc.

Soția sa a răbdat cât a răbdat, dar murea de curiozitate. Intr'un târziu, când era pe punctul de a le-șina se decise să-l întreb:
- Dragă dar ce cauți cu atâta foc?

Pe rând ca la moară

Se vorbește de înarmări și parainarmări. Se în discursuri. Nu ai sunt uitate nici statisticile.

Un englez: un încăpățânat.
Doi englezi: un match.
Trei englezi: o mare putere marșilimă.

Un German: un antisemit.
Doi Germani: o berărie.
Trei Germani: războiul!

Un Italian: un tenor.
Doi Italiani: o mandolină.
Trei Italiani: cucerirea Abisiniei.

Un Rus: geniu.
Doi Ruși: dezordine.
Trei Ruși: haos.

Un spaniol: un toreador în perspectivă.
Doi spanioli: cel mai nobil oameni de pe pământ.

Un Ovreu: haine-vechi...
Doi Ovrei: o bancă.
Trei Ovrei: șase falimente.

Spre lichidarea afacerii Csermak

Vasta și ingenioasa escrocherie comisă de soții Csermak, supuși unui stat ce azi nu mai există, a fost prezentată în coloanele noastre, într-un tam-tam-ul convenit erolor și aivilor, fiind primii care am prezentat lucrurile în adevărata lor lumină. De atunci multe s'au schimbat. În toamna anului trecut tribunalul judecat procesul și a adus o sentință care a nemulțumit pe toată lumea. Urmarea: trei apeluri. A doua instanță, a procurorului și a judecatorilor.

Apelul a fost judecat săptămânile trecute de secția IV-a criminală a Curții de Apel din Timișoara, care a reformulat sentința tribunalului Arad și a condamnat la 9 luni închisoare

pe Ion Kratochwill, care fusese achitat de prima instanță. În ce privește soții Csermak s'a confirmat sentința tribunalului. Avocatul Liviu Putici a fost scutit de orice pedeapsă penală, dar obligat să plătească în mod solidar cu Victor Putici și soția, și cu Kratochwill următoarele despăgubiri civile: 80.000 lei Victorului Stan din București, 29.500 d-lui Saltz Max, 248.000 lei d-nei Hartmann și 3200 d-lui Lazăr, și celorlalți ce-au făcut apel...

Prin sentința Curții de Apel din Timișoara, s'a mai încheiat încă un act din această complicată afacere, care — așa presimțim — va mai ține încă multă vreme așful!...

copilul mamei

O artistă celebră având vârsta de 5 ani, îl plăcea totdeauna să se eclare mai tânără cu 20 ani.

La un proces la care era chemată ca martoră ea declară că are vârsta de 35 ani.

Apoi fu chemat fiul ei ca martor. — Ce vârstă ai d-ta? îl întrebă decătorul.

— Cu 5 luni mai mic decât mama ai răspuns tânărul, spre marea iritare a publicului.

se citește mai mult

— Iată o mică listă, pe profesioniștii Minerii citesc: „Spiritul subleran” de Dostoievski.

Măcelarii: „Sânge, voluptate și moarte”, de Barres.

Vopsitorii: „Roșu și Negru” de Rodhal.

Contribuabilii: „Iluziile pierdute” de Balzac și „Martirii” de Chateaubriand.

Radiofonistii: „Vocile infernale” de V. Hugo.

Negustorii: „Plăcinta minunată” de Gyp.

Pompierii: „Focul” de Barbusse.

Postarii: „Scrisori” de Madam Sévigné.

Tipografil: „Caracterele” de la rușe.

Floristele: „Florile răului” de Audelaire.

Drăcarii: „Discursuri funebre” de Ossuet.

Avocații: „Pledanții” de Racine.

Aviatorii: „Păsările” de Aristoppan, ș. a. m. d...

le ce...

— Eu nu pricep de ce un bărbat și neglijență nevastă, ca să alerge după alte femei.

— Foarte simplu doamnă. Călețul dupe ce și-a încălecat calul și mai poate alerga după calul său și alergă, cel mult, dupe alți cai.

nsinuant

— Să vezi dragă, de când eram medic, doctorul mi-a spus să nu fugăz că am să rămân idiot.

— Acum îți dai siama ce rău e când nu urmezi recomandările medicilor?

recunoștință

— Ei, și cum ai ajuns să te cătorești cu actuala ta soție?

— Din recunoștință! Ea a fost cea care a călcat-o pe prima mea soție...

Idilă

Colegului A. Faur-Pereg.

A prins-o de mijloc flăcăul
Și așa cuprins de-o voce bună,
A sărutat obrazul fetei...
— Și ce-i cu asta? — o să spună
Un cititor veciu al revistei...
Eu câte fete-am sărutat
Și nu mai bat la colțuri toba?
Așa și e... eu însă o bat.
Că fata aceea sărutată
Intreg județu-a săscolit
Și știți de ce? Ei... asta-i bună!
Cum? Pân' acum n'ați ghicit?
Tot eu s'o spun... vezi asta-mi place
Iată de ce i-a fost necaz:
— Că i ocoli flăcăul gura
Și a sărutat-o pe obraz...
C. Mierle

Epigramă

Unei domnișoare

Că — o știți — căzu la „Lyra”
Nu mă mir, — cade, se scoală.
Insă a căzut 'nainte
De trei ori în șir... la școala.

Moș Teacă redivivus

La regiment. Un caporal întreabă pe un recrui:

— Hei, tu, măi ălo, de ce porți ochelari?

— Pentru că's mlop don' caporal.

— Ai fi tu... Da eu în cazul ăsta, cum sunt gradat, dacă ești ca tine, ce-ar trebui să porți? Telescopuri?

Ciudata aventură a unei găște

O găscă naturală și tot așa de găscă ca celelalte consoarte ale sale, — dar poate cu ceva mai găscă decât surorile sale tot 'cu două picioare dar îmbrăcate în mătase — a avut nenorocul să se nască dintr'un ou rătăcit în grajdul unui prea cinstit gospodar din apropierea Nistrului. Și găscă noastră ajunsă în vârsta adolescenței, n'a avut fericea de a se căsători — ca atâtea din surorile sale din neamul omenesc — căci prea cinstitul gospodar a prins-o într'o bună zi, a legat-o de aripi și de picioare, apoi a vârat-o într'un coș și a plecat cu ea la drum în Rusia spre a o face cadou de Paști unei rudeni rămasă în rațul de dincolo de Nistru. Vameșii ruși s'au uitat lung la ea,

s'au gândit, au cercetat legi și tablouri, dar până la urmă tot au lăsat-o să treacă. Insă pe când găscă ajunsese la destinație și jandarmii sosiră cu noul ordin în legătură cu ea.

— Mai înainte — spuseseră jandarmii — oasele trebuie să le predați la primărie...

— Am înțeles...

— ...Și a doua oară găscă nu i permis s'o frigeți, ci numai s'o fierbeți!...

— Da, dar am vrea să știm de ce.

— Nu-i permis s'o frigeți pentru că mirosul răspândindu-se în sat, ușor ar putea da naștere unei revoluții...

Basme

— Mămico, încep toate basmele cu: „A fost odată...?”

— Nu, copilule. Unele încep cu: „Azi m'au reținut la birou niște afaceri urgente...”

O păcăleală simpatcă

Ziua de 1 Aprilie, ziua păcălelor tradiționale, a trecut, anul acesta cam înorâtă. Cu toate aceste păcăleli s'au făcut, unele mai reușite, altele mai proaste, unele naive, altele răutăcioase, după firea celor ce le-au pus la cale. Printre multele ce le-am auzit și ni s'au spus, reținem cea a fetelor dela comerț, cari au schimbat clasele, intrând ciasa I în sala clasei a II-a și invers și așa mai departe, unele înaintând, altele dezagându-se, cea ce-a stârnit o veselie generală și tinerească, dovedind încă odată sănătatea neamului și resursele sale sufletești... Bravo lor!

Cum moare omul?

Constatări satirice.

— Clopotarul i-a cântat clopotul.
— Ceasornicarului i-a sosit ceasul.
— Scriitorului i se scrie numele în cartea veșniciei.

— Studentul și-a sfârșit studiile.
— Ceferistul a ajuns la ultima gară
— Croitorului i s'a rupt firul vieții
— Avarul își cheltuiește din bogăție.
— Aviatorul a aterizat pe câmpul lui [losafat]

— Marinarul a ajuns în portul veșniciei.
— Morarului i-a stat apa la moară.
— Soacra s'a mutat în patria veșniciei [tăceri].

— Soldatului i-a venit ordin de chemare [în lumea ceealaltă].

— Avocatul s'a înfățișat la tribunalul [suprem].

— Aventurierul se avântă în lumi necunoscute.

— Contabilul și-a încheiat ultimul bilanț.
— Bravistul a făcut ultima și cea mai mare bravură.

Costache Șeitineanu

O informație

— Spune, mămico, cum se cheamă mămicile măgarilor?

— Măgarițe, băiatule.

— Te cheamă și pe tine așa?

— Pe mine?

— Păi da, mai adineaori n'ai spus că sunt un măgar?

Cel mai bun izvor de cumpărare la firma

IOSIF MUZZAY

Costum pentru străjeri:

Costum complet	Lei 960
Pantaloni	380
Mantale de cauciuc	650
Loden verde	960
Windjacked	750
Balon Seide	2200
Costum elegant de modă	1400
Pardesiu	1600

Carnetul „Mercur” valabil.

Tare în botanică

— Ce plante sunt astea în grădina dv.?

— Tutun, d-ră.

— Așa? Interesant. Și când se pot culge țigările?

Bărbatul elegant și cu gust
își procură lingerie, pălăre
și cravate, dela

M A N E A

Calități excepționale și prețuri reduse
ARAD, peste drum de prefectură. MEMBRU la
„Consum” și „Inlesnrea”. Telefon: 12-28.

Prezență de spirit

Un politician tocmai sfârșise cu succes un discurs, când din mijlocul publicului numeros, s'a svârlit asupra lui o căpățână de varză.

Indată candidatul a ridicat-o și ținând-o în mână ca fiecare s'o vadă spuse liniștit:

— Se pare că unul din adversarii noștri și-a pierdut capul...

O axiomă

Un faimos medic și om de spirit parzian, vorbind despre zeul dela începutul și de neglijențele dela sfârșitul carierei pe care o îmbrățișase a formulat această axiomă:

În medicină îți treci partea întâia a vieții salvând oameni pe degeaba iar în a doua parte, îi ucizi — pe bani.

Cugetare bancară

Nu există afaceri proaste. Există numai creditori nerăbdători și acționari indiscreți.

(Continuare din pag. 1)

făcut păragie pă ginațea căștil satului. Că tarle or mai fost mândre și mari și tunurile și automobilele aștele gi târhat. Da mândre or fost și cătantele gila tele. Tât fiștori unu și unu naiți ca brazi gi mai marie dragu să ce uifti la il. Nul mnrare cor vlnit atâția săl săl vadă gi abge mal avei loc aclo pă piața ginațea căștil orașului.

Noa, apu amu vam scris cam glistul pă ziua gi astăzi și mă gângesc co fi glistul ca să mai rămână și pă săptămâna șelalată o firă. Da până atunși să fașieft binle să piaciți o firă gi aboliment.

Al vostru
IUAN NOJITA

